

SZÉCSÉNYI HIRLAP

SZÁPIRODALMI, TÁRSADALMI ÉS HÖZGAZDASÁGI HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN PÉNTEKEN.

ELŐFIZETESI ÁR:

Egész évre 8 korona. — Félévre 4 korona
Kegyed évre 2 korona.

Egyes szám ára 16 fillér.

Előfizetések a kiadóhivatalba küldendők.

Szerkesztőség és kiadóhivatal, Rákóczi-út 565.

Kiadótulajdonos:

GLATTSTEIN ADOLF.

ELŐFIZETESI PÉNZEK,

reklamációk és hirdetések a kiadóhivatalhoz
intézendők

Nyilvántartási díjak soronként 50 fillér.

Hirdetések egyezség szerint.

Virágvasárnapon.

Nem az egyetlen, de a legfelségesebb az Isten-ember tragédiájában a tömegszennvedély változódása. A virágvasárnap Jeruzsálemi bevonulás, a felhevített tömeg csodás lelkesedéséből elsőrangú fogadtatás volt, melyet a nagy küldetés szerint Jézusnak el kellett szenvednie, holott minden emberi érzésünk azt sugja, hogy a zajos fogadtatás és csókulat csak kellemetlen lehetett annak, ki az ünneplés központja volt. De azoknak, akik ez eszméket hirdetik, a külsőséges hatások nagy erejét is mozgósítaniok kell és az Isten-ember aki arra volt hivatva, hogy a kereszténység eszméit az egész földön elterjessze, nem vonhatta ki magát a virágvasárnapi, a pálmá-ágakat hintő tömeg ünnepléséből. És mily nagy tanulság az ő fenséges martíriuma, hogy ugyanaz a tömeg, amely Hozsannát kiált, néhány napra már a „Feszítsd meg” terrorizmusával szoritotta Pilátust, hogy Jézusban felségértőt lásson, és mint a római imperium gyatázóját halálra ítélje.

Tizenkilenc századot fordult azóta az idő kereke. És hányszor megisméltődött az idő alatt a tömegrajongás csak gyűlöletté váló változás. Uralkodók, próféták, filozófusok, államférfiak és más egyetemes emberboldogítók hányan érezték, hogy a tapsból a vesztőbelyig mily rövid idő alatt lehet megfutni az utat. A tömeg lélekrajza kiszámíthatatlan.

A tömeg érzés mindég más, mint az egyéni. Lehet százezer ember a legjohhakhól összetömörítve, ha sikerül az aljasabb szenvedélyt feluszítani, — sohase tudhatjuk, hogy a népitélet micsoda nagy, végzetes tévedésekre és bűnökre vetemedik? Van azonban éppen korunk történetében a tömeghangulat megváltozásának egy más pendantja is. És éppen a politikában, ahol a kölcsönhatások mindég kiszámíthatatlanok, ahol mindég meglepetésekre lehetünk elkészülve. Napjainkban a szemünk előtt folyt le az a jelenség, hogy meglehetősen gazdag és sikeres közéleti múlt után a királyi bizalom az ügyek intézésére szólít egy férfit, aki pártokra nem támaszkodva, céljainak pártot alakítani való hivatással megjelenik a fórumon s ott tenlatartóval dohálják meg. A közéleti hivatás ekkora reménytelenséggel kezdődik, de aztán a vén idő örölvén a napokat, — egyre több bizalom sarjad föl. A tiszta törekvések ugarában kikelnek a ragaszkodásnak és a szeretetnek rózsái. És a mi eddig a politikában mindig fordítva ment, hogy tudniillik nemzeti hősök vedlettek át — már tudniillik a tömeglátás szentüvegén — a kamarillis lakályaivá, ime ez esetben a megrágalmazott „grancsár” mint nemzeti hő az ünneplés tárgya. Nem elmékedünk e fölött; ám érdekes jelenségnek tartjuk, hogy a tömeghangulat ilyen változatos formákat mutat.

Senki akkora felelősséggel nem tartozik

önmagának és a történelmi ítélőszékének, mint a kit hivatása, vagy a véletlen a tömeg vezetőjévé tesz. A tömeg lelkét ő alakítja és bizonyos dolog, hogy a virágvasárnap Hozsannát, s rá a legfelségesebb eszméket hirdető Isten-ember kivégzését is egy-két, a tömeget vezető demagóg csinálta meg. Óriási nagy katasztrófák történtek amiatt, mert a tömeg vezetői véres fenevadak voltak. Ha csak emlékünkből kivethetők Robespiereré és Marat rémalakját, mennyi vér kiméltődött volna meg és mennyi gaztett maradt volna el. Ha Dante most írná meg a Divina Comediát — vajjon ezeknek és egyéb tömegszennvedélyt mozgó alakoknak pokolbeli szenvedését hogyan írná meg? Volna-e gazdag képzelet, mely az ő gaztetteiknek pokolbeli szenvedését elképzelni tudná? . . .

Egy-két szó a szécsényi Rákóczi-szoborról.

A „Szécsényi Hirlap” múlt heti számában olvastam, hogy a — Rákóczi szobor alap — közel 3000 koronára emelkedett. Ez egy oly örvendetes és az illető agilis köröket teljes mértékben dicsérő jelenség, melyhez, bár nem anyagilag, de szerény képességemhez mérten valami jóval nekem is ambicióm hozzájárulni. Ugyanis a nagytiszteletre méltó vezető urak figyelmét szeretném felhívni

TÁRCZA.

A Csurgó.

A Csurgó vízének
Sehol sincsen párja.
Ki csak egyszer itta,
Mindig megkívánja.

Megkívánom én is,
De, sajnos, hídha.
Elszólitott a sors
Egy idegen tájra.

Bugyogj csak szüntelen
Te kis istenadta!
Hej, de boldog, aki
Vizedet ihatja.

Szabó Lipót.

A szent pogány.

Irta: Kardos István.

Most, hogy itt állok a sírom szélén,
várom a percet, mikor aláhullhatok az örök
mélységbe Márta asszony ül le mellém,
gyújtsd meg a mécset, párnámat tedd feljebb

s én majd felfedem ama nagy titokzatosság-
nak leplét, amely szomorú alakomat annyi
hosszú esztendőn át befődte s ti nem tud-
tátok megfejteni.

Díszes úri házban születtem Karácsony
napján. Tél volt, a hideg az ablakrésen ke-
resztül szökött be szobánkba.

Mi nem ünnepeztünk, mert apám Budd-
hát látta, anyám meg Sintot. Messze, a
keleti világból jöttünk mi hozzátok, ide, erre
a földre, de azért tiszta szívből csak a mi
urunk isteneinket tudtuk imádni, akiknek
otthon a csendesvízű sárga Jancekiang hul-
jálmai mellett fekete madarat áldozott az én
édes összölőni, Jeslma a mindentudó.

De már én kicsiny koromban elfordul-
tam tanításaitól, gonoszak voltak, áldozatot
követeltek s nyomort adtak helyébe meg-
szennvedést.

Mikor aztán felnövekedtem, áttértem a
ti vallástokra, a mindent megbocsájtó, hosz-
szantörő, mindenkit, még az ellenséget is
szerelő Jézus Krisztus szent hitére. Tiszta
ézésből cselekedtem így, szerettelek benne-
teket, szerettem Megváltókat, aki sokat szen-
vedett értetetek.

S talán az én régi isteneim szava nem

is hatolhatott volna ide, hisz' a kilométerek
százerei választottak el tőle engem itt, a
fodros Földközi ocean partján. —

Tavasz volt . . . mintha tegnap tör-
lént volna, oly jól emlékszem, a narancspál-
mák hosszú levelei mélan sus-ogtak . . .
hűvös nap volt, Nápoly felől fujt a zephir,
a tenger sima volt s tükrében olt ragyogott
az olasz nap sístergő lángja . . . mintha
csak tegnap történt volna . . .

Én hajón voltam, rizst vittünk eladni, de
a féltől visszakerült fordulnunk, mert a
partászlókat felvonták s a kormányosunk
ijedt arccal jelenté:

Signore, signore, sirecco! . . .

Nem mehettünk a könnyű hajón, vesze-
delmes lett volna.

Akkor az ég alja már pirrkadni kezdett,
a tenger is nyugtalankodott, lila színben
pompázott, mintha hajnal lett volna, pedig
a nap tányérja már leűszott a Voltorno hul-
lámzó árjával . . .

beesteledet . . .

Támolyogva mentem haza, az idő is
rosszra fordult, már érezni kezdtem én is a
sirocco nehéz leheletét.

Bemegyek a szobába, anyám is, apám

arra a nem kisebb jelentőségű problémára, melyre már előre kell, hogy gondoljanak, tudniillik: mikép is legyen ugyanis megvalósítható magának a szobornak a felállítása? Igen, arra már jó előre gondolni kell, hogy milyen szobrot akarunk a szécsényi városház előtt elhelyezni?

E gazdaságossági szempontból csak oly jelentőségű, mint esztétikai, vagy építészeti szempontból. Viszont nem szabad figyelmen kívül hagyni a kedvező alkalmakat sem, ha esetleg kínálkoznának, arra vonatkozólag, hogy a szobrot, hogy szerethetnénk be ocsón, mindemellett teljesen megfelelőit és művészi értékűt.

Ép a szándékom az, hogy erre hívjam fel a vezető körök figyelmét.

A Magyar Képzőművészeti Társulat jubiláris téli tárlatán Ifj. Vastagh György szobrász művésztől Rákóczinak hatalmas, méreteiben impozáns, a szécsényi helyhez teljesen illő, művészi szempontból nagyértékű lovas szobra volt kiállítva. Tudomásom nincs arról, hogy eme szobrot megrendelésre készítette volna Ifj. Vastagh György. A Kassai Rákóczi sirboltbejárati ily monumentális szobrot nem bír el és annak elkészítését különben is, mint tudjuk, sok huza-vona után mégis Holló Barnabás kapta.

Érdeklődtek-e a vezető körök érdemdús férfiai már eddig a kivített illetőleg?

Opdoltak-e arra, hogy mikép valósítható meg óhajuk, technikai, művészi és építészeti szempontból? Tekintettel természetesen az anyagi erőre.

És ajánlanám a „Magyar Képzőművészeti Társulat”-tal való érintkezést és értekezést, arra vonatkozólag, hogy Ifj. Vastagh György szobrát vagy annak egy példányát mily finánciális feltételekkel állíthatnánk fel Szécsényben. Vagy mondjon véleményét mint az ország legilletékesebb művészegyesülete, hogy gondolja megvalósíthatónak — a vezető körök szabta feltételek mellett — a Rákóczi szobrának a felállítását nálunk.

Mert azt ne tessenek Uraim elfelejteni, hogy egy nyílt pályázaton kiválasztott műnek elkészítése, megvétele sokkal több jó. Mert pályadíj is kell a pályázat sikeréért.

Meg azt se felejtsek el a vezető körök tagjai, hogy nagy dolog ám választani sok jó és jónak látszó rossz szobor között.

És egy szerencsétlen választás megpecsételi az egész, ma széles e hazában páratlanul álló igyekezetet.

Aesopus.

Heti posta.

Engedje meg nekem boldogult Szívák Imre doktor úr, hogy leszáljak Önhöz a most hantolt sírjába, melyből még párolog a frissen ásott föld gödörgő illata s ott len föléibe sugjam: Nein cselekedett helyesen, amikor azt tette, amit tett.

Őn itt hagyott mindent, amivel bírt, pótolni fogják ugyan mindenütt az új emberek, akik helyére lépnek majd, de lesz egy hely, ahol állása betöltetlen marad: a családi asztal.

Önnek azzal számolnia kellett volna, hogy mikor fegyvere eldurran s agyát megérinti a halálhozó érc súlya, elvesz az apa, a nagypapa, a rokon.

Hisz' nem vesztett el semmit, csak a pénzét, becsülete megmaradt, már pedig hídje meg nekem boldogult doktor uram, nincsen annyi pénz a világon mely önmagáért előtt felérne saját élete értékével.

Az élet a legdrágább kincs a világon s ha a halottak gondolkozni tudnának sírjaikban, ahol az éhes férgek már közpredává teszik testeiket ha lehetnék, odaadnának mindent, pénzt, szerencsét, boldogságot, nemességet csak hogy még egyszer feljussanak arra a földre, melynek szennyes levegőjéből minden lehető eszközzel menekülni akartak s feljőnének, mint koldusok, kéregetők nyomorultak, de élénnek itt a földön, amely bizony nehéz, de szép, nagyon szép.

Tudja-e Doktor uram, hogy időbni magunktól az életet akkor, amikor bajban, vagyunk nem nagy dicsőség, ellenben élni ilyen körülmények között bátorosság, nemesség?? . . .

Önnek megadatott minden, amire az emberek nehéz sóhajok között áhitanak, volt szép neve, nagy családja, még pénze is, hat

mi nagyot kellett vesztítenie, hogy ezt a sok szépet eldobja magától? . . .

Akármiilyen nagy volt is az Ön vesztege, (nem tudom milyen volt) nem lehetett akkora, mint azoké, akiket itt hagyott árván, elhagyatva.

Doktor uram! tudta valamikor Ön is ezt a kis vesztét, amit én tudok, hogy volt valamikor egy ország, amelynek lakói nagy sóvárogtak a pénz után. A bölcs fejedelem tehát a pénz ércét összeverte mázsás rudakba, melynek súlyát nem bírta el a nép s hamarosan csökkenni kezdett pénzvágya, aztán lassan-lassan le is szoktak róla. —

Itt a mi hibánk.

Ha a mi bölcs királyunk ehhez hasonló ércrudak alakjában adná nekünk a pénzt, mi akkor is továcipelnénk. S bár a nehéz rúd veresre karcolná testünket, nyomása alatt összerogynánk, mi csak vinnénk, vinnénk tovább, míg aztán egyszer a földre hullnánk s megfulladnánk a pénz fojtogatásától.

Ez mindnyájunk hibája, ez volt az öné is.

Nem akartam sírjában zavarni Szívák Imre doktor úr, ha már így cselekedett, nyugodjék békében . . .

de higgye meg nekem, nem jól tette azt, amit tett.

Ks.

HIREK

Sajtóhírb. Lapunk jelen számban a második cikk 3-ik sorában a 3000 kor. helyett 30.000 koronára értendő.

Nagyhet. A helybel római katolikus templomban a nagyheti szertartások a következő sorrendben tartalmak meg: Virágvasárnap reggel 9 órakor ünnepélyes nagymise és barka szenieles a mely alatt az egyházi énekkar Krisztus kinszenvedését (passio) adja elő. — Nagyszerda délután 3 órakor Lamentáció. — Nagycsütörtökön reggel 9 órakor nagymise, délután 3 órakor Lamentáció. — Nagypéntek reggel 8 órakor az egyházi énekkar előadja Krisztus kinszenvedését (passio), aztán ünnepélyes körmenetben az oltári szentség a szentsírhoz vitetik. D.

is alszanak, fejük a falnak fordul, édeset álmodhatnak, mert mosolyog mindkettő . . . ugyancsak fáradtak lehettek, hisz a lefekvés ideje még nem jött el, bizonyára sokat dolgoztak?

Nem tudok nyugodni, valami kimondhatatlan érzés dúl bennem, kavarja véretem, forralja agyamat, a szívem is nyugtalan, hangosan dobog . . .

Confucce szobra ott van az éjjeli szekrényen, gyufát gyújtok s látom, hogy apró mandola szemekre vércseppek borulnak, rosszat sejtek, felemelem a két selyemtakarót, vérben úszik anyám is, apám is, melleiken látongó seb, a fekete aludt vér befolya mindkettőt . . .

mindjárt tudtam, mi történt. —

Az ágy fölé írás van szögezve:

Vesszenek a pogányok!

Itt járt a fekete kereszt.

Márta asszony! tedd a párnámat feljebb, mert megfulladok . . .

Kimondhatatlan érzés vesz rajtam erőt, sírni szeretnék, de szemem olyan, mint a kőszikla a Naruto hegyén, nem ejt könnyet . . .

percek múlnak el és én csak állok némán, aztán egyszerre kitörbelőlem a hang, bevesen, forrón, mint a láva a Vezuvióból:

Nincs Isten! Nem lehet Isten!

Szerettem volna visszavonni, de nem tudtam. Nincs Isten! hörgém s lehangyaltottnan az ágyra élettelenül.

Többré nem emlékezem.

Hajnaltájt arra neszelek, hogy kopognak az ajtón, feltápáskodom, kinyitom, a hajósaim jönnek értem, melletünk, mert elült a siraccó, hejőnnek, szétnéznek, nem tudják mi történt, aztán egyszerre, megpillantják a „fekete kereszt” céduláját, az égre emelik szemeiket, letérdelnek, nehéz, hosszú sóhajban törnek ki és imádkoznak buzgón . . .

én pedig úgy állok közöttük, lehunyt szemmel, miut az ósállat a vadon sűrőjében.

Márta asszony! Nyiss ablakot, mert megfulladok. —

E naptól kezdve aztán pogány lettem, mindentagadó óspogány.

Messze keletről, a Marmara partjáról hozattam szolgálakat, akik mohamedánusok voltak és kereszténygyűlölők.

Mikor a jámbor falusi nép körmenetet tartott, én kitűztem házanira a vöröslobogót, a világmegdőntő szocializmus jelvényét.

Gunyultam mindent, káromoltam a papokat . . . csak a szerencsétlen magamfajta embereket szerettem.

Alapítottam egy intézetet, ahová befogadtam azokat a gyerekeket, akiknek szüleit elragadta a kérelhetetlen Isten.

Kórházat emeltem az elbukottak, a bamba alkoholisták, a dühöngő örültek számára.

Egyszer a Vezuvió megingatta a földet, bedőlt a templom, maga alá temette a hívőket. Megnyitottam kórházamat, de a pap felüté sárga, vérező arcát a romok közül és mondá: „Ne fogadjatok el a pogánytól alalmizsuát!”

Én jót akartam tenni . . .

Rizst szedtek a munkásaim, hejőn hozám a legöregebb, a legbutább, a földre omlik, megcsókolja a lábamat és reszkető hangon mondja: „Én, jó uram, apró léreg, Ab-

u. 3 órakor Lamentáció, este 6 órakor az oltári szentségnek ünnepélyes körmenettel való elvitele a főoltárhoz. — Nagyszombat, reggel 8 órakor mise Iúrszentelés, este 6 órakor Feltámadás körmenettel. — Husvét vasárnap 9 órakor ünnepélyes nagy mise és prédikáció, délután 3 órakor litánia. — Husvét hétfőn délelőtt 10 órakor istentisztelet, egyházi szentbeszéd és az úrvacsora kiosztása

Műkedvelő előadás. A szécsényi iparos és kereskedő újúság önképző köre folyó évi április hó 8-án (husvét hétfőjén) műkedvelői előadással egybekötött zártkörű táncmulatságot rendez a „Hungári” szálló nagytermében, melyre a meghívókat az elnökség a napokban küldi szét.

Haláloság. Mig künn a napsugár tavaszi életet fakaszt, azalatt idebenn életet rabol a halál könyörtelen keze. *Kaszner Lajos* ügyvédi írnok, poéta, akinek lapunkban már több szép versét közöltük, f. hó 29-én a kora reggeli órákban hosszas szenvedés után életének 20-ik évében Szécsényben elhunyt. A tehetős és szorgalmas, hivatalát mindenben pontosan betöltő fiatal embert folyó hó 30-án helyezik örök nyugalomra a helybeli evangélikus sírkertben. A fiatalon elhunytat özvegy édes anyja, testvére és rokonsága gyászolja.

Városunk legidősebb asszonya *özv. Oldh Józsefné* halt meg a napokban 96-ik évében.

Csak „Mauthner”-féle magvakat vásárolnak helyesen gondolkodó; számító gazdák és kertészek még akkor is, ha mások olcsóbbak volnának, mert tapasztalathól tudják, hogy ez csakis a magvak rovására és a vetők kárára lehetséges.

Baleset. Folyó 26-án reggel Gonda György a Donner Kálmán-féle gőztéglagyárból Nagylóc községbe téglát szállítván, útközben a kocsirol leugorva megcsúszott a kerekek alá esett. A 250 téglával megrakott kocsí mellén ment keresztül, mi által súlyos zúzódást szenvedett.

Elgázolás. Folyó hó 25-én este 6 órakor Grünbaum Miksa varsányi lakos kocsija hazafelé haladt, a Kossuth-utca egyik átjárójánál egy kis fiút elütött. Az ijedségen kívül komolyabb baja nem eset.

dola könnyűgök nagyságodhoz, engedd meg, hogy keresztények legyünk.”

Fejrágtam a nyomorult Mohamed szolgát . . .

elmentek tölem mind egy szálíg . . . másnap már ott térdeltek a keresztútnál Krisztus keresztje előtt,

s én egyedül maradtam, árván, magam, mint a lobogó rúd a Szurugu ölében, otthon Nipponban. —

Most pedig nyugodt vagyok itt a sírom szélén . . .

nem temet majd pap tudom, de nem baj, szent életet éltem, pogánymódra halok meg . .

Márta asszony! Takard he szememet, tedd mellém Buddha szobrot . . . jaj . . . meghalok . . . —

A harangok pedig megkondultak a templomban anélkül, hogy a harangozó megszólaltatta volna őket, amikor Kitazato Tabuchi Leandro elszenderült.

A magyar Delta. A Duna melől a Fekete-tengerbe szakad, deltákat alkot. Tudunk a Nilus deltáiról is, ahol egy esztendőben kétszer aratnak; a magyarok Deltáiról azonban csak azok tudnak, akik már eddig gyümölcsöt, szőlőt, vadaskertet kerítették. A magyar Delta, amelyet Kollerich Pál és fia (Budapest, Ferenc József rakpart.) hoztak forgalomba, a legkiválóbb kerített anyag, mert olcsó, tartós és a célnak mindenképen megfelel, Kollerich Pál és fia ezzel a sodronnyokkal a magyar ipartermelésnek kiváló szolgálatot tettek. A cég a legelőkelőbb gazdaságoknak szállítja a sodronyt, mely versenyen kívül áll. Készséggel küld bárkinek árjegyzéket.

A virágnak megtiltani nem lehet, — mondja az örökszép dal, — „hogy ne nyiljék, ha jön a szép kikelet.” Megtiltani nem lehet. Ebben igaza van a poétának, de viszont ráparancsolni se lehet, ha nem kapja a kellő ápolást. Ezt meg a kertészek mondják. A „Háztartás”, Kürthy Emilné ezen ország-szerinte elterjedt, kitűnő lapja megtanítja a kertészkedő olvasóit, hogyan kell a virágot akár a városi szobában s balkonon, akár a falusi kertekben nevelni, úgy hogy gyönyörködhesseken hennük. De nem csupán a virágokra, hanem a konyhakertre, a gyümölcsösre és a szőlőművelésre is kiterjeszkedik. Minthogy pedig a jó gazdaszony családjának virágon és gyümölcsön kívül jóízű ételekkel is kíván kedveskedni a „Háztartás”, a haavonként háromszor megjelenő képes füzeleiben, évenként több mint ezer kipróbált étel, sütemény, fogylalt, befőzési stb. receptet is közöl. Azonkívül foglalozzik gyermekgondozással, az egészség és szépség ápolásával, divat és kézimunkával, szóval mindazzal, ami a nőket érdekli. Esetről-esetre pályázatokat hirdet sok értékes díj kitűzésével. A „Háztartás”, előfizetési ára egy negyedévre 3 K, egy félévre 6 K, 1-évre 12 K. Az előfizetési pénzek Erdős József kiadótulajdonos címére (Budapest, VI, Eötvös-utca 36) küldendők, ki szívesen szolgál mutatónyomtatványokkal is.

CSARNOK.

A nevelés ferdeségei.

— Népies felolvasás. —

Tartotta: Niedermann Sándor 1912. febr. 11. a kath. népkörben.

(Folytatás.)

Mikor a gyermek nagyobb lesz, elkezd csúszkálni-mászakálni, a szülők okkal félnek, hogy a kályhához, kúthoz megy, ahol haj érheti; de mert gyermeküknek állandóan szemmel tartása sok vesződséggel járna, azért ijeszítéssel akarnak rá hatni. Persze a gyermekben, akít már a polyában megtanítottak félni, fog ez az ijeszítés, hogy egyedül nemcsak este, de még fényes nappal sem mer bemenni a szobába. Mikor a gyermek már iskoláskorba kerül, akkor pajkoskodásaitól a tanító meg az iskola emlegetésével tartják vissza. E beszéd folytán a gyermek még melől a tanítót, vagy az iskolát látta volna, el van telve irántuk gyűlölettel. S aztán a szülők csodálkoznak, hogy a gyermek iskolakerülővé válik. Okos szülő arra iparkodik, hogy megkedveltesse gyermekével az iskolát s tanítót, ha a gyermek bizalommal

néz a tanítóra, örömmel megy az iskolába, több hasznát látja, könnyebben s szívesebben tanul; mintha tanítólól s iskolától fél. Némely szülők meséikkel iparkodnak félelmet ébreszteni. Mesélnek boszorkányokról rablók-ról, s esténként — hogy ne rosszalkodjanak — ilyen mesékkel szórakoztatják. S aztán éjjel erről álmodnak és forgolódnak ágyukban a megrontó mesék miatt. Az ilyen nevelésnek, a melynek főszköze az ijeszítés, az lesz a következménye, hogy félelemre neveltünk, s ha ilyen gyermeket, ha éjszaka valahová küldünk hirtelen történt baleset következtében, majd kiveri a hűdég a félelemtől, de még gúny s neveltség tárgya lesz egész életén át. A gyermek elől emlegettek a mumust, zörögünk, hogy jobban higgyen a fenyegetésnek. Egyszer aztán a gyermek látja, hogy az aki zörög, nem mumus, hanem családtag. Ugyan így lesz a tanítóval, aki nem nyúzza meg, de sőt, szépen beszél vele. Magától rájön a gyermek, hogy szülől nem mondtak igazat.

(Folytatása köv.)

Szerkesztő üzenet.

Kö. Bpest. Köszönet.

Sz. L. Arad. Köszönet.

B. D. Bpest. Vasárnap várjuk mindkettőjüket.

Borflu. Borfiutól verset elvből nem fogadunk el.

Szerkesztésért a kiadó felelős.

Hivatalosan elfogadott alakú és szövegű

táblák,

dohányárusok és italmérők részére kaphatók

Glattstein Adolf papirkereskedésében Szécsény.

1154—1912. sz.

Árverési hirdetmény kivonat.

A szécsényi kir. járásbíróság mint tkv. hatóság közhírré teszi, hogy végrehajtónak Kasza Sándor végrehajtást szenvedő elleni 685 kor. 85 fill. tökekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a nagylóci 160. sz. tjkv. 11—3. 6. 7. 9. 11. sorsz. 122 401. 441/b. 710. 764. 261. hrsz. beltelek 164. hrsz. a. Luczernás áll alat Almási utnál, Dülő rét, erdő, legelő illetőségre 11. dülőbeli ingatlannak B. 10. a. Kasza Sándor nevéen álló részére 495. kor. u. o. sz. tjkv. 1. sorsz. 1117. hrsz. bugya hegyi szőlőnek B. 10. a. ugyanannak nevéen álló részére 16. kor. 50. fillér; u. o. tjkv. 1. sorsz. 1534. hrsz. közsörű szőlőnek B. 10. a. jutalékára 40. kor. u. o. 679. sz. tjkv. 11—2. sorsz. 535. 534. hrsz. mogyoróska oldali ingatlannak B. 8. a. Kasza Sándor nevéen álló s róla B. 9. a. Szeles Boldizsárné szül. Kasza Máriára ártirt részére 440. kor. ezennel megállapított kikiáltási árban az újabb árverést elrendeli és hogy utóajánlat következtében a fentebb megjelölt ingatlanok 1912. évi apr. hó 30-án délelőtt 10 órakor megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási ár 1/2 részére

szén illetve az utóajánlati áron alul eladatni nem fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingallan becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. november 1-én 3333/18. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni vagy a bánatpénznek az 1881. LX. L-cz. 170. §-a értelmében a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átazolgáltatni.

Kir. Járásbíróság mint lkkvi. hatóság.

Szécsény, 1912. évi március hó 18-án.

Szenthe, sk. kir. jbiró.

A kiadvány hiteléről:

Perényi, kir. lelekkönyvvezető.

228—1912. sz.

Árverési hirdetés.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. L-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szécsényi kir. járásbíróságnak 1909. évi Sp. 773/13 számú végzése következtében Lukács Ferencz javára 66 K. 65 fill. s jár. erejéig 1911 évi deczem. hó 13-án fogatosított kielégítési végrehajtás utjánfoglalt és 650 K.-ra becsült következő ingóságok, u. m.: bolos és varrógép nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szécsényi kir. járásbíróság 1911-ik évi V. 577/19. sz. végzése folytán hátr. 57 kor. tőkekövetelés, ennek 1909. évi december hó 1 napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 5 K. 20 fillérben bíróilag már megállapított költségek és 2 K. 60 f. árverés kiütési díj erejéig Szécsényben leendő megtartására 1912. évi március hó 30-ik napjának délutána 3 órája határidőül kiütetik és ahhoz a venni szándékozók ezenel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. L-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsárón alul is el fognak adatni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1908. évi LXI. L-cz. 20. §-a értelmében ezek javára is elrendeltek.

Kelt Szécsény, 1912. évi márc. hó 22.

Nagy, kir. bír. végrehajtó.

Hirschfeld Miksa

divat-áru kereskedő

∴ Balassagyarmaton ∴

építkezés miatt üzletét ideiglenesen fabódéba helyezte át, a drogéria előtt, a zárdá mellett, a hol

feltűnően leszállított árban árusít, mindenféle divatcikkeket és szőnyegeket.

A Dr. G. Schmidt

főtörzs és tisztiorvos féle

Fülolaj

gyorsan- és alaposan gyógyít időzéken süketséget, fülfájást, fülzúgást és nagyothallást még idült esetekben is.

Egyedül kapható üvege 4 K.-ért

Török József

gyógyszertárban Budapest, Király-utca 12.

A fogadó utcában
Özv. Plavec Pálné háza
szabadkézből eladó!

Esetleg bérbeadó.

Értekezni lehet ugyanott a tulajdonosnál.

GLATTSTEIN ADOLF

könyvnyomdaja,

könyv- és papírkereskedése.

M. kir. dohány- és szivar áruda.

„Szécsényi Hírlap” kiadóhivatala.

Sz é c s é n y, (Nógrádmegye.)

Van szerencsém a nagyérdemű közönség b. tudomására adni, hogy nagy áldozatok árán sikerült RADICS BERTALAN karmester urat megnyernem, amikor sem költséget, sem fáradságot nem kimélve gondoskodok arról, hogy a n. é. közönséget jól betanított elsőrendű zenekar szórakoztassa.

Minden szombaton- és vasárnap délután **Radics Berci hangversenyez!**

 Szombaton (30-án) este hangversennyel egybekötött halászlé-estélyt tartok, melyre a n. é. közönség szives figyelmét külön is felhívom.

Alázatos tisztelettel

Virgay László a „Hungária” szálló bérlője.

Sümegei borok.

Magyar konyha.

Részvényösör.